

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis E Societate Iesv, De Eloquentia
Sacra Et Hvmana**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1626

De delectu verborum ad amplificandum. Capvt XXII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68724](#)

naturas, illuc exquisissimarum artium delicias, & cætera id genus augeri necesse est.

Sed qui proprii sunt singulorum loci, commodius opinor in epidictico genere differimus. Nunc ut id obirem præcepamus, res vel corporeæ sunt, vel ab omni materia concretoe leceræ, quæ sunt corporis expertes, vt Deus, Angeli, mentes, virtutes, scientiæ, pri-
mum ornantur loco negationis, quædam enim adeo sublimia sunt, vt facilius sit dicere, quid non sint, quam eorum naturam explicare, nec immerito sapientes illi A Egyptiis apud Damascum, pro omni laude diuina ter
~~oxō~~ οὐ γνωστοί, id est incogniti a caliginē inclinat. Deum scilicet adumbrantes, cuius cognitio, cum tantis difficultatibus sepa sit, melius securus ignorando, quam temere aliquid asserendo.

II. Loco ὑπεροχῆς hoc est eminentiæ, cum ex varijs rebus, quasi florculos perfectionis decerpimus, quos in eare, quam commendan-
dam suscepimus, longè excitatiū vigore ostendimus.

Tertius locus est ab affectis, quo res spiritu-
tales συματοποιοῦνται, id est, quasi corpore vestiuntur, vt præter suam naturam mortaliū sensibus subiiciantur.

At vero vbi res corporeæ sunt, & ex varijs conflatae partibus sapissimè, vt in descrip-
tibus fieri solet per ipsarummet partium enucleationem, & adiuncta frequentantur, quanquam nulla res est, quæ per omnes locos communes attollit non possit. Itaque in
toto genere valent, quod docet Marcus Tullius, definitiones conglobatae, consequen-
tiam frequentatio, & contraria, & dissimiliū, & inter se pugnantium rerum con-
flictio, & caussæ, & ea, quæ sunt de caussis or-
ta, maximeque similitudines, & exempla.

Figurae in rebus illustrandis adhibentur
leniores, & magis compæ, vt hypotyposes,
distributiones, antonomasie, quedam excelle-
entes. In contentiōibus vero aduersus cri-
mina usurpantur vehementes increpa-
tiones, ironiae amarulentæ, epi-
phonemata, execrationes,
Apostrophæ.

(3)

De detectu verborum ad amplificandum.

CAPVT XXII.

Verba quoque, qnto præcipit M. Tullius, ponenda sunt illustria, & tamen insita, vt O acerbam mihi(inducte) temporis illius me-
moriam, & loci, cum hic in me incidit, comple-
xus s. confpersiū, abrymas. Grauia, vt, Pra-
miorum amplissimum gloria, qua breuitatem
vitæ posteritatis memoria consolatur. Plena, vt,
De me semper P R. semper omnes gentes loquen-
tur, nulla unquam obnubilesceret vetustas. Sonâ-
tia, Polluerat stupro sanctissimas religiones, sena-
tus grauissima decreta perfrigerat.

Addit idem auctor, iuncta, facta, cognoscita, non vulgata, superlata, in primis que translatæ. Iuncta sunt composita, quæ grauius sunt anhelata, vt, contrucidare, pertinere:
Facta, vt, Vllamne Appicatam, aut Lentulitatem valere apud me plus quam ornamenta vir-
tutis existimas? Sed hoc parcius imitandum:
Cognominata, vt expellentur, exterminabitur
expletur. Non vulgata, vt, Quis ille præp-
aementia eas, prostrati que sanctissimæ lucis
sub struviōrum insans molibus oppresserat. Su-
perlata, faxa, & solitudines voceret respondent.
Translata, vt, Omnes in me, meo que redundans:
ex illo fonte dolores.

Hæc omnino maiestatem attollunt oratio-
nis, vbi præcipue figuris dictiōnum illigan-
tur, quales sunt, isocola, anadiploses, asynthe-
ta, Polysynthia, & cætera huiusmodi, quibus ad rei cumulum circundatæ quasi tornover-
borum circumscriptiones, quam aptissimè iun-
guntur.

De mixtura locorum, & figurarum.

CAPVT XXIII.

Quod vero ad mixturam attinet locorum, & figurarum sunt, qui ista putidius inquirant, & putent non nihil ab antiquis, in hac temperie religiosius obseruatum. Mihi ve-
ro videntur veteres Oratores ad hanc pri-
mum curam animum intendisse, vt quam illustres locos, & figuræ deligerent. Deinde eandem pro rerum opportunitate, vt magis stra ratio, & prudentia suaderet, variè comi-
scerent, in qua mixtura tanta est diuersitas,
vt difficile sit certis iam complecti legibus.
Nam